

La mort del luxe

La Via Verí, un petit carrer cèntric de la ciutat de Palma i que havia de ser el carrer comercial més exclusiu de la ciutat, es va morint d'inanició perquè ja no hi compra ningú. La crisi ha arruïnat les tendes de moda. El luxe ha deixat pas a la crisi.

La crisi no perdona. Un dels emblemes de la Palma dels anys de riquesa fàcil es va morint. Pràcticament està ja en una situació de fase terminal. És la Via Verí, un estret i empedrat carrer del centre de Palma que fa uns tres anys es va convertir en un dels focus d'atracció de gent de més *qualité*.

El carrer de Verí, que aquest és el seu nom oficial i tradicional i no l'ampullosa denominació de Via Verí, no era precisament un dels carrers estrella de la ciutat de Palma. Estret, petit, uneix la placeta de Sant Nicolau i la del Rosari. El carrer va paral·lel a Es Born i no havia tengut mai gaire rellevància dins la geografia social de Ciutat.

Ara fa més o menys tres anys, hi començaren a establir-se algunes *boutiques d'alt standing*. Roba cara per a compradors d'alt poder adquisitiu. El carrer de Verí deixava pas a la Via Verí, un nom amb connotacions molt més adients per a vendre a alts preus. Perquè no hi faltàs cap toc de distinció, diverses galeries d'art escolliren també la Via Verí per tenir la seu. A més, l'Ajuntament de Palma, dins la rehabilitació de tota la zona, va empedrar el carrer amb pedra de Felanitx –d'alta qualitat– i va posar un nou enllumenat amb fanals de ferro forjat. Ja havia nascut la Via Verí. Quan s'acabaren les obres, un dels comerciants del carrer expressava la seva satisfacció: "l'antic paviment no resultava d'acord amb la categoria de les tendes; a més, era un carrer obscur, sense prou enllumenat, quasi feia por passar-hi; ara,

Via Verí, un nom amb connotacions molt més adients per a vendre a alts preus.

PERE CARMONA

amb l'empedrat i els nous fanals tradicionals, la Via Verí tendrà a la fi la categoria que es mereix".

Però era la tardor de 1991. Eren anys de bonança econòmica. L'any següent, l'olímpic, també fou un bon any fins la tardor. Situada en una zona privilegiada, la Via Verí veia desfilar sobre les pedres de Felanitx bona part de l'alta classe social de Palma. Les tendes de moda, totes elles amb dissenys d'interiors a l'última per estar perfectament *a la page* servien a clientes de generoses butxaques. Amb l'acabament de l'estiu olímpic, tothom va començar a parlar de la crisi. El nerviosisme i la crisi psicològica es va apoderar de la clientela. L'alta classe de Palma s'estimà més espaiar les compres de luxe. La Via Verí començava a patir. Durant l'any 92 tancaren les portes algunes botigues, però el pitjor encara havia d'arribar.

El que primer era una crisi psicològica o una crisi transitòria –Solchaga i González dixit– es va convertir en una profunda recessió econòmica. El luxe fou una de les primeres víctimes. La Via Verí veié com les seves exclusives tendes de moda morien una darrere l'altra. En aquests moments ja són ben poques les que hi sobreviuen encara. La Via Verí, que havia de ser la galeria de moda i d'art més luxosa de Palma, ara ja gairebé és només una successió de mostradors de vidre completament tapats amb cartells que diuen: "Es traspassa", "Es ven".

Miquel Payeras